

eller ogsaa maa Troppeafdelingen give ham Forskud og atter fordrø disse refunderede af Lægdsforstanderne. Dette har til Følge, at den Værnepligtige, da Afdelingen kun udbetaler et Forskud, maa hæve paa 2 Steder, hvad der burde udbetales paa eengang, og at der for Afdelingen og Lægdsforstanderne foranlediges Skriverseri og Regnskabsføring, som burde kunne undgaaes.

Hvad nu angaaer Maaden, hvorpaa de tilstedeværende Mangler kunne afhjælpes, maa Juslitsministeriet formene, at Statskassens og den Værnepligtiges Krav, samt Hensynet til en beqvem Regnskabsføring ville blive fyldestgjorte, naar det som Regel bestemmes, at Krigsmagten modtager og afleverer Mandskabet, ikke som nu i Garnisonsstedet eller Cantonnementsstedet, men i et for hvert Sessionsdistrict bestemt Mødested, saa at Reisen herfra til Bestemmelsesstedet skeer under militair Commando, jfr. Forhandlingerne paa Folkethinget, 16de Samling, Spalte 89. Krigsbestyrelsen, der fastsætter Mødetiden for alle Afdelinger, vilde da, forsaavidt Reisen ikke skulde skee tillands, have det i sin Magt, at ordne Sagen saaledes, at Reisen ved Reie af Dampskib, Benyttelse af Jernbaner, private Dampskibslinier for Statskassen blev mindre bekostelig end naar den Enkelte selv skulde sørge for sin Befordring og atter have sit Udlæg erstattet. Den Værnepligtige vilde paa den anden Side erholde Alt, hvad han har Krav paa, og Ind- og Hjemreisen vilde saaledes ligesaa lidt som den militaire Tjeneste nødvendig kræve et Tilskud fra hans Side. Regnskabsføringen og Controllen vil, naar Sagen ordnes paa den anførte Maade, simplificeres derved, at den henlægges til de Myndigheder, hvor den efter sin Natur hører hjemme og derfor lettest kan skee. Hertil kommer, at ved en Ordning som den her foreslaaede vil bevirkedes, at de Uordener, der, som Erfaringen har vist, kunne finde Sted, naar Recruter eller Hjemforlovede reise samlede i større Masser uden Opfyn, aldeles vilde forebygges, og at ved Indkaldelse under extraordinaire Forhold lignende Ulemper vilde undgaaes som de, der under den sidste Krig have vist sig med Hensyn til Mandskabet fra Sylland, der ofte var uvidende om, hvorfra Oberparten skulde skee til Kjøbenhavn, og tilsidt i stor Mængde samlede i Aalborg, hvor det blev opholdt i flere Dage af Mangel paa Transportmidler. Endnu skal Juslitsministeriet bemærke, at der vel vil kunne blive Spørgsmaal om at tilstaae den Værnepligtige en særlig Godtgjørelse for Reisen fra hans Hjemsted til Mødestedet i Amtet, men at denne under alle Omstændigheder vil være saa ubetydelig, at enhver Værnepligtig vil kunne gjøre det fornødne Udlæg, indtil han paa Mødestedet kan erholde samme dækket af vedkommende militaire Myndighed.

Sluttelig skal Juslitsministeriet ikke lade ubemærket, at det i det Foranstaaende selvfølgelig kun har været Ministeriets Hensigt at angive Grundtrækkene til den Ordning, som man maa ansee som den ønskeligste, og at det navnlig ikke er undgaaet Ministeriets Opmærksomhed, at naar kun ganske enkelte Værnepligtige skulle indkaldes til en Troppeafdeling, vil det være baade unødvendigt og bekosteligt at afhente og aflevere samme ved militaire Commandoer, hvorimod Reisegodtgjørelse i saadanne Tilfælde rettest bør bestemmes ved særlige Regulativer. Juslitsministeriet tør imidlertid antage, at disse og andre lignende Spørgsmaal let vilde kunne løses, naar man er bleven enig om Hovedsagen.

I Henhold til Foranstaaende tør Juslitsministeriet saaledes imødesee Krigsministeriets behagelige Øtringer i Sagen."

Krigsministeriets Skrivelse til Juslitsministeriet af 5te December 1864.

"I behagelig Skrivelse af 3die s. M. har Juslitsministeriet udbedt sig meddeelt Krigsministeriets Øtringer angaaende en paatænkt Omordning af Forholdene med Hensyn til de de indkaldte og hjempermitterede Værnepligtige tilkommende Marschpenge, hvilken Ordning i det Væsentlige skulde gaae ud paa, deels at Militairetaten skulde modtage og dimittere Mand-